

Felpörgött Székelyudvarhely nem is kicsit, pedig a Küküllő partján most is lágy szellő fújdogál, csobog a víz, és ott sorakoznak azok az autók is, amelyek tetején azt írja EXAMEN. Ez már feszültségből elég, mert a város útjai kifürkészhetetlenek.

Táblás forgalomátirányítások, terelgető rendőrök, lezárt útszakaszok, szóval csupa csuszlis-sofőrcsemege a jogsi megszerzésének napjára. Meglepi! Ahogy elmentem mellettük ilyeneket hallottam: „Jaj egész éjszaka azon izgultam, hogy vajon **változtatnak-e valamit a forgalmon a vizsgáig."**

Egy bizonyos, akik ma kapnak jármű vezetőiengedélyt Székelyudvarhelyen, azokból nemcsak vasárnapi sofőr lesz.

Aztán továbbhaladva a városban, köpcös mesteremberek, jellegzetesen kék salapétában fúrnak, de nem faragnak, csak szerelgetik a standokat, mert holnap jön a Macho banda, s a jó öreg Omega, amitől lemegyünk alfába.

Aztán, aki a Rákóczi fele indulna el a városban, az kénytelen lesz meglátogatni a rókavárost, mert az igazi látványosság, bár meglepően rend lett ott két nap alatt, mert eddig még autóból is csak lesütött fejjel, nagyon lassan, semmi provokatív nézéssel lehetett elhaladni ott. Eltűntek

onnan a kidobott kanapék és az autóülések is, amire a rókanegyedi lakosság népes családjai ki szoktak ülni, és most helyettük autókerekekbe betonozott vasrudakra feszített hálók jelzik: „nézelődő lakosság, eddig gyere, s ne tovább!"

A Rákóczin az éjszakai élet is beindult, mert napok óta éjszaka is szól a betonvágó és a pikámer. Így összességében a város egyik része nem aludt a sofőrvizsgák miatt, a másik része nem alszik az úttörő és építő próbálkozások végett, a többi része meg nem fog a városnapi koncertek zenéjétől. Ki mondta, hogy egy székelyföldi kisvárosban nem tud pezsegni az élet?